

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
6.Bf.434/2013/13.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, a **2014. szeptember 10. napján** megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntette miatt **vádlott** ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2013. október 15. napján kihirdetett 15.B.1966/2013/5. számú ítéletét **megváltoztatja**.

Az elsőfokú ítélet bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezését hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot különleges eljárás lefolytatására utasítja.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

A vádlottat kötelezi a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költségből 5.520,- (ötezer-ötszázhusz) forint megfizetésére, a további 15.000 (tizenötezer) forint költséget az állam viseli.

i n d o k o l á s:

A Fővárosi Törvényszék 2013. október 15.-én kihirdetett 15.B.1966/2013/5. számú ítéletével **vádlottat** Btk.253.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntette miatt, mint visszaesőt 1 év 6 hónap börtönbüntetésre ítélte. A vádlottat kötelezte az eljárás során felmerült 10.320,- ft bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő ügyész az ítéletet tudomásul vette. A vádlott irány nélkül, védője elsősorban felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2013. november 7. napján érkezett BF.1062/2013/1-I. számú átiratában indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az ítélet tényállását azzal egészítse ki, hogy a vádlottat a ... befogadottként elismerte, ezért a végleges kiutasítására nem került sor. Indítványozta továbbá, hogy az ítéletet változtassa meg, és állapítsa meg, hogy az eljárás során felmerült 37.780,- Ft bűnügyi költséget az állam viseli. Egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt, mivel az elsőfokú bíróság ítéletének cselekmény

jogi minősítésére vonatkozó részével, illetve a vádlottal szemben kiszabott büntetéssel maradéktalanul egyetértett.

A vádlott 2013. november 18-án érkezett beadványában az általa bejelentett fellebbezést visszavonta, azonban a védője által bejelentett fellebbezés visszavonásához nem járult hozzá.

A másodfokú nyilvános ülésen a vádlott védője az általa bejelentett fellebbezést továbbra is fenntartotta. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet változtassa meg és védencét bizonyítottság hiányában mentse fel az ellene emelt vád alól. Amennyiben a fellebbviteli bíróság erre lehetőséget nem látna védencével kiszabott büntetés enyhítésére is indítványt tett.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be.348.§ (1) bekezdése alapján a védő által bejelentett fellebbezésre figyelemmel teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tárgyalásán a büntetőeljárás szabályok betartásával járt el.

A rendelkezésére álló bizonyítékokat az elsőfokú bíróság megvizsgálta, és azokat mérlegelési jogkörébe vonta. Kihallgatta a vádlottat, aki érdemi védekezést terjesztett elő, és kihallgatta **tanú1** tanút is, akit a vádirat szerint a vádlott meg akart vesztegetni. A vádlott védekezését összevetette a tanú következetes vallomásával, amit alátámasztottak a bíróság által értékelt okirati bizonyítékok. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság nem fogadta el a vádlott vallomását, és mérlegelési jogkörében vele szemben marasztaló tényállást állapított meg ítéletében, mely lényegében a vádirattal egyező. E tényállást a másodfokú bíróság a fellebbviteli ügyészség indítványával egyezően a Be. 352. § (1) bekezdés a/ pontja alapján a rendelkezésre álló okiratok adataira figyelemmel a következőkkel egészíti ki: „A ... 2013. január 29. napján kelt 106-1-4142/1/2013. számú határozatával a vádlottat befogadottként ismerte el, ezért vele szemben kiszabott végleges hatályú kiutasítás végrehajtására nem került sor”. E kiegészítéssel az elsőfokú bíróság ítélete mindenben a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, és azt a Fővárosi Ítéltábla elfogadta ítélete alapjául.

A vádlott védője által védence felmentése érdekében előterjesztett fellebbezés nem foghatott helyt az alábbiak szerint.

A Be.351.§ (1) bekezdése szerint a másodfokú a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan. A Be.352.§ (3) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy a másodfokú bíróság csak azokkal a tényekkel kapcsolatban értékelheti az elsőfokú bíróságtól eltérően a bizonyítékokat, amelyre bizonyítást vett fel. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú ítélet megalapozott, a fellebbviteli eljárásban új tények, illetve új bizonyítékok nem merültek fel, erre a vádlott és védője nem hivatkoztak, és a másodfokú bíróság sem tartotta szükségesnek további bizonyítási eljárás lefolytatását. Az előzőekre figyelemmel, a törvényben írt feltételek

hiányában, a törvény kógens rendelkezése alapján a másodfokú bíróság kötve volt az elsőfokú bíróság ténymegállapításaihoz. A felülmérlegelés tilalmára figyelemmel tehát a másodfokú bíróság nem értékelhette eltérően a rendelkezésre álló bizonyítékokat az elsőfokú bíróságtól, azt irányadónak tekintette a másodfokú eljárásban is. Ezért a védő eltérő tényállás megállapítására és védenca bizonyítékok hiányában történő felmentésére irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, és helyesen minősítette azt a bűncselekmények elkövetésekor hatályos 1978. évi IV. törvény 253.§ (1) - (2) bekezdésében írt vesztegetés bűntettének. A cselekmény elbírálásakor hatályos büntetőjogszabályok nem teszik lehetővé a vádlott cselekményének kedvezőbb elbírálását, ezért a Btk. 2. § (1) bekezdése alapján a bűncselekmény elkövetése idején hatályban lévő törvényt kellett alkalmazni. Az összevetett büntető törvények ugyanolyan büntetési tételekkel fenyegetik a vádlott terhére rótt bűncselekményt. Mivel a vádlott visszaeső, a feltételes szabadságra bocsátás feltételei is azonosak, a szabadságvesztés 3/4-e.

A vádlott tehát azzal a magatartásával, hogy **tanú1**-t, aki aznap körlet-felügyelőként volt szolgálatban - és e minőségében az 1978. évi IV.t tv 137. § 1/ I/. pontja alapján hivatalos személynek volt tekintendő - arra próbálta rávenni, hogy anyagi ellenszolgáltatás fejében kötelességét megszegve információt juttasson ki tőle kapcsolattartójának, megvalósította az 1978. évi IV. tv. 253.§ (1) bekezdésébe ütköző, és a (2) bekezdése szerint minősülő kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés bűntettét. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a vádlott visszaeső.

A vádlott védője által a büntetés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezést sem találta alaposnak a másodfokú bíróság.

A vádlott többször került összeütközésre a törvénnyel, ami miatt végrehajtandó szabadságvesztésekre ítélték. A büntetések a kellő nevelő hatást nem fejtették ki. A vádlottal szemben megállapított és a törvényi minimum közelében megállapított végrehajtandó börtönbüntetés nem tekinthető eltúlzottnak, a másodfokú bíróság álláspontja szerint a kiszabott büntetés szükséges a büntetési célok elérése érdekében. Ezért a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget a vádlottal szemben kiszabott büntetés enyhítésére.

A másodfokú bíróság az ítélet felülbírlata során észlelte, hogy az elsőfokú bíróság tévesen illetve hiányosan rendelkezett a felmerült bűnügyi költség viseléséről, Megállapíthatóan a vádlott érdekében kirendelt védő járt el, akinek a díja a költségjegyzékben feltüntetésre nem került, a működésével kapcsolatban részére kifizetett összegekről a bíróság nem rendelkezett. Az ítéletben megállapított költség a tolmács működésével kapcsolatban merült fel, melynek megfizetésére, az elsőfokú bíróság a törvény kötelező rendelkezése ellenére a vádlottat kötelezte, amit azonban a Be.339.§ (2) bekezdése nem teszi lehetővé. E szerint ugyanis az

állam viseli ezt a költséget, amely annak kapcsán merült fel, hogy a vádlott a magyar nyelvet nem ismeri.

Figyelemmel arra, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján a másodfokú bíróság az ítélet büntügyi költségre vonatkozó rendelkezését kijavítani nem tudta, az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és az elsőfokú ítélet büntügyi költségre vonatkozó részét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a Be.578.§-ában írt különleges eljárás lefolytatására utasította. Egyebekben az elsőfokú ítéletet - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban a tolmács működésével összefüggésben 15.000,- Ft büntügyi költség merült, mely tekintetében a másodfokú bíróság megállapította, hogy azt a Be.339.§ (2) bekezdése alapján az állam viseli. A bűnösnek kimondott vádlottat pedig a Be.338.§ (1) bekezdése alapján kötelezte, hogy a másodfokú nyilvános ülésen eljáró kirendelt védő működésével kapcsolatos büntügyi költséget fizesse meg.

Budapest, 2014. szeptember 10.

. Ruzsás Róbert
a tanács elnöke

Dr. Török Zsolt
előadó bíró

Dr. Mészáros László
bíró

A Fővárosi Törvényszék ítélete - a rendelkező részben írt változtatással - jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2014. szeptember 10.

Dr. Ruzsás Róbert
a tanács elnöke